STYLINE

Poradnik malarski

wszystko, co powinieneś wiedzieć o farbach

Spis Treści

FARBY Z MIESZALNIKA 04
oraz ich cechy

POWŁOKI MALARSKIE 06
- odporność na szorowanie

MATOWA CZY SATYNOWA? 08
- połysk farb

OKREŚLENIE POŁYSKU 10
według normy PN-EN 13000

KRYCIE A ZUŻYCIE 12
- współczynnik kontrastu

TIKSOTROPOWOŚĆ 13
- czyli kiedy farba kapie

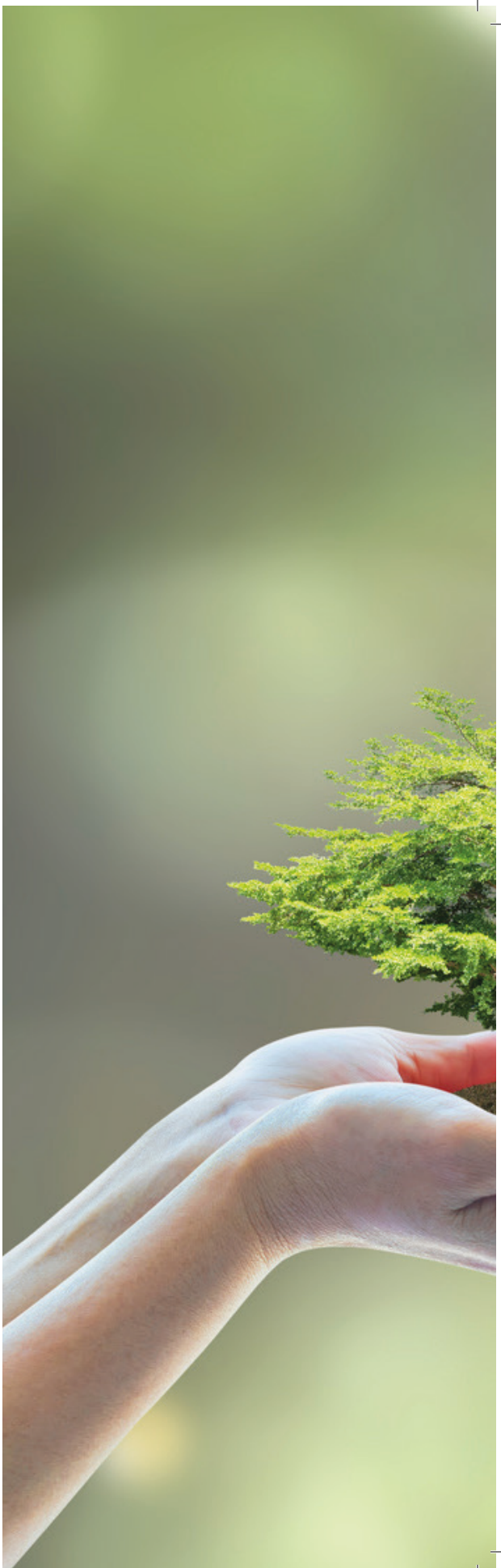
PRZED MALOWANIEM 14
- o co należy zadbać

ETAPY MALOWANIA ŚCIAN 16
- krok po kroku

CO OZNACZAJĄ PIKTOGRAMY 18
na opakowaniach farb styline?

MALOWANIE SUFITU 20
- etapy

INSPIRACJE KOLORYSTYCZNE 22

O nas

Manufaktura farb Styline tworzy produkty przyjazne dla alergików. Precyzyjnie dobrane komponenty nie powodują uczuleń oraz podrażnień. Pracownia farb Styline tworzy unikalne kompozycje baz, które są nowością na polskim rynku. Ważne jest dla Nas zaangażowanie w tworzeniu nowoczesnej, sprzyjającej środowisku marki. To dzięki zaangażowaniu pracowników czujemy potrzebę rozwoju i sprostania oczekiwaniom Klientów.

Nasze farby nie posiadają uczulających związków CIT, co powoduje, że farby są hipoalergiczne. Produkty Styline w swoim składzie nie zawierają fenoli, które mają szkodliwy wpływ na nasze zdrowie. Farby w niewielkim stopniu emitują LZO, co daje nam pewność, że są bezpieczne.

Farby z mieszalnika oraz ich cechy

Każdy z nas podczas remontu mieszkania stoi przed wyzwaniem jakim jest dobór odpowiedniej farby. Półki w sklepach uginają się pod ilością opakowań z farbami, a producenci oferują wiele zalet, które często są niezrozumiałe dla potencjalnego klienta.

Jeszcze do niedawana jedynym przeznaczeniem powłoki malarskiej było nadanie odpowiedniego koloru powierzchni. Palety kolorystyczne były mocno ograniczone, a efekty niekoniecznie zgodne z oczekiwaniami. Już człowiek pierwotny zdobił ściany jaskiń malunkami. Później Egipcjanie udoskonalali techniki i wyroby malarskie, a następnie w ich ślady poszli Grecy i Rzymianie.

Dopiero rewolucja przemysłowa w XVIII i XIX wieku przyniosła rozwój i zwiększyła dostępność wyrobów farbiarskich. Obecnie w wiaderkach farb zamknięte są rozwiązania technologicznie o który jeszcze kilkanaście, a nawet kilka lat temu nie sądzono, iż będą powszechnie stosowane. Receptura farby niejednokrotnie kryje za sobą wielomiesięczne badania laboratoryjne, testy oraz próby. Skład produktu to skomplikowana, wieloskładnikowa zawiesina z wyselekcjonowanych minerałów po to, aby finalny produkt był perfekcyjny i doskonały. Wszystkie składniki są odpowiednio dobrane i pozwalają uzyskać np. powłoki wysoce odporne na plamy i zmywanie oraz zapobiegające takim zjawiskom jak: kapanie z wałka bądź pędzla. Co prawda nadal podstawowym kryterium wyboru farby pozostaje kolor i jego odcienie, a w tym aspekcie dzięki mieszalnikom ograniczeniem pozostaje tylko wyobraźnia.

Farba z mieszalnika

Farby Styline są farbami z mieszalnika, dzięki takiemu rozwiązaniu odwiedzając nasz salon sprzedaży masz nieograniczony i niemal natychmiastowy dostęp do wybranego przez siebie koloru z naszego wzornika STYLINE jak i innych dostępnych na rynku (np. NCS, RAL i inne), które ułatwią wybór wymarzonego odcienia. Daje to ogromne możliwości samodzielnego zaaranżowania niepowtarzalnego wnętrza.

Jak to działa?

1. Z palety Styline wybierz interesujący Cię kolor (jeśli nie znalazłeś koloru, który Cię satysfakcjonuje i znasz jego odpowiednik w powszechnie stosowanych paletach np. NCS, RAL itd. zapytaj w salonie sprzedaży Styline, a my stworzymy go dla Ciebie).

2. Kolejnym krokiem jest poinformowanie obsługi sklepu, jaki kolor Cię interesuje. Doradca wybierze odpowiednią bazę farby dla Twojego koloru. W tej chwili pozostaje dobór odpowiedniego rodzaju farby Styline do miejsca zastosowania, podłoża i oczekiwanych właściwości. Gwarantujemy, że w salonach Styline znajdziecie fachową obsługę, która ułatwi podjęcie nie tylko tej decyzji.

3. Następny krok, czyli dozowanie pigmentów i mieszanie, które wykonuje już obsługa salonu.

4. Twoja farba jest już gotowa! Prawda, że zajęło to tylko chwilę?

Powłoki malarskie - odporność na szorowanie

Na opakowaniach farb bardzo często można wyczytać slogany typu: „odporna na mycie", „zmywalna" lub „odporna na ścieranie" itd. Opisy takie niejednokrotnie są wyłącznie zabiegiem marketingowym i prowadzą zazwyczaj do mylnego wrażenia, iż znacząca większość farb nie różni się od siebie – ponieważ niemal wszystkie na opakowaniach mają taką samą informację. Tymczasem w Styline, ta właściwość powłok malarskich jest normowo rzetelnie określana.

Europejska norma PN-EN 13300, zawiera chronologiczne oznaczenie klas od 1 – 5, natomiast polska norma PN-C 81914, dzieli farby na rodzaje od I do III, przy czym każdemu rodzajowi towarzyszy również określenie, co zawarto w tabeli poniżej. Każda z nich klasyfikuje farby wewnętrzne pod kątem odporności na szorowanie na mokro. Próby wykonuje się po 28 dniach sezonowania powłoki w warunkach laboratoryjnych. Według odpowiedniej metody, na dedykowanym urządzeniu zgodnie z normą PN—EN ISO 11998.

Odporność na szorowanie na mokro wg normy:

PN-EN 13300 **Farby i Lakiery. Wodne wyroby lakierowe i systemy powłokowe na wewnętrzne ściany i sufity.**		**PN-C-81914** **Farby dyspersyjne stosowane wewnątrz**		
Klasa I	< 5 µm po 200 cyklach szorowania	**Rodzaj I**	≤70 µm po 200 cyklach szorowania	odporne na szorowanie na mokro
Klasa II	≥ 5 µm i < 20 µm po 200 cyklach szorowania			
Klasa III	≥ 20 µm i <70 µm po 200 cyklach szorowania			
Klasa IV	< 70 µm po 40 cyklach szorowania	**Rodzaj II**	≤70 µm po 40 cyklach szorowania	odporne na mycie
Klasa V	≥ 70 µm po 40 cyklach szorowania	**Rodzaj III**	brak śladu lub śladowe ilości pigmentu na tkaninie	odporne na tarcie na suchona

PN-EN ISO 11998:2007

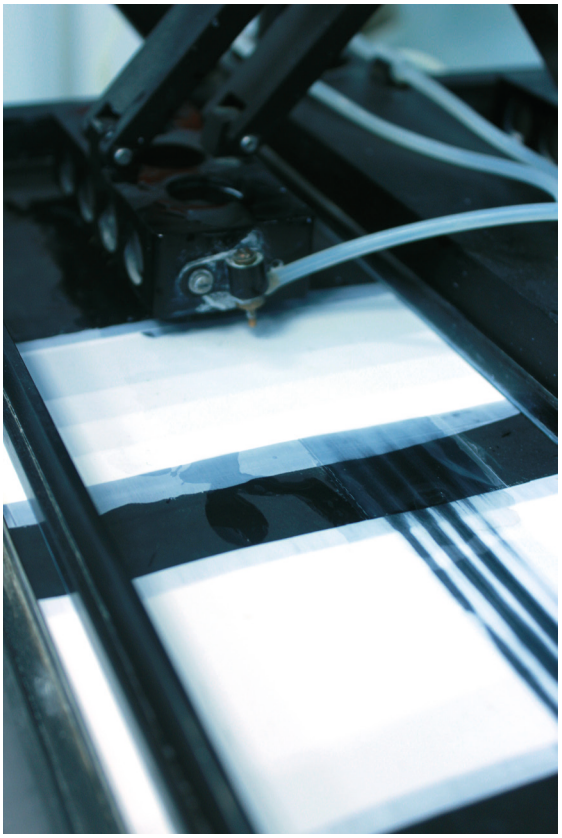
Farby i lakiery. Oznaczanie odporności powłok na szorowanie na mokro i ich podatność na czyszczenie.

Problemem jest jednak fakt, iż dwie istniejące normy posługują się niestety nierównoważnymi oznaczeniami. Nietrudno zauważyć, iż np.: farba po przebadaniu określona jako - Rodzaj I - odporna na szorowanie na mokro według normy polskiej może odpowiadać jednej z trzech pierwszych klas wg normy europejskiej. Dlatego, podczas wyboru farby warto zwrócić uwagę na to, według której normy została ona sklasyfikowana. Dla uproszczenia: wszystkie farby Syline posiadają klasyfikacje wg obu norm. W praktyce, jeśli spodziewamy się, iż powierzchnia będzie często narożna na zabrudzenia i przemywana powinniśmy zdecydować się na farbę klasy 1, ale z wyższym połyskiem niż matowy np. satynowy lub półmat. Ma to bardzo duże znaczenie praktyczne, gdyż w trakcie mycia, starcie powłoki na poziomie zaledwie mikronów może powodować powstanie trwałego „wybłyszczenia" co jest odbierane jako nieestetyczna zmiana odcienia.

Deklarowana klasa ścieralności to istotny czynnik decyzyjny przy doborze farby do konkretnego pomieszczenia. Przykładowo, w miejscach i powierzchniach słabo eksploatowanych, mniej narażonych na zabrudzenia i otarcia, można zastosować farby w 2, 3 lub wyższej klasie ścieralności, natomiast w silnie obciążonych tj. salony, korytarze, kuchnie, pokój dziecięcy itd. lepiej sprawdzą się farby w 1 klasie ścieralności.

Urządzenie do pomiaru ścieralności farb.

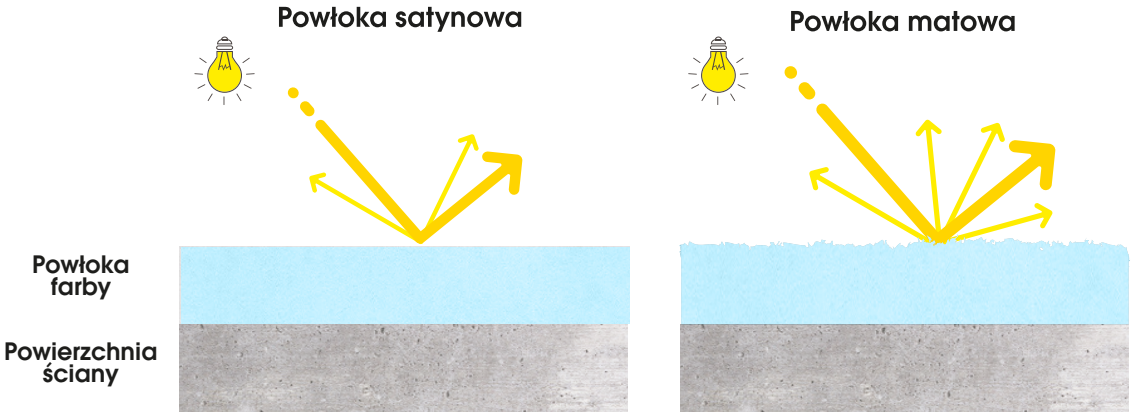
Matowa czy satynowa?

- połysk farb

Czym różni się matowa powierzchnia powłoki malarskiej od satynowej?

Istniej kilka właściwości odróżniających mat od satyny. W celu zrozumienia różnic musimy zbliżyć się do struktury powierzchni, czyli skali mikro, gdzie matowe lub głęboko matowe farby przypominają strukturą powierzchnie papieru ściernego. Liczne bruzdy i wzniesienia powodują, iż padający promień światła jest rozpraszamy w wielu kierunkach oraz częściowo pochłaniany. Przy użyciu matowej farby można uzyskać powierzchnie o eleganckim, dystyngowanym wyglądzie przy zachowaniu pełnej głębi koloru. Efekt ten utrzymuje się nawet w pomieszczeniach z silnym oświetleniem maskując niedoskonałości podłoża tj. drobne nierówności powierzchni. Natomiast powłoki satynowe są w mikroskali o wiele gładsze, co powoduje, iż padające światło odbija się od takiej powierzchni po części jak na powierzchni lustra, gdzie kąt odbicia równy jest niemal kątowi padania, a rozproszenie i tłumienie światła jest nieznaczne. Powierzchnia taka ujawnia wszelkie niedoskonałości podłoża, dlatego wymaga wyjątkowej staranności przy przygotowywaniu.

Połysk farb opisać można jako współczynnik odbicia światła pod określonym kątem (sposób pomiaru określa norma EN ISO 2813). Dla farb dyspersyjnych połysk jest mierzony pod kątem 60° lub 85°, jeżeli współczynnik odbicia światła jest mniejszy niż 10. Klasyfikacja wyrobów farbiarskich ze względu na połysk wygląda następująco:

Określenie	Kąt pomiaru	Współczynnik odbicia
POŁYSK	60°	≥60
ŚREDNI POŁYSK: -półpołysk -półmat -połysk satynowy	60° 85°	<60 ≤10
MAT	85°	<10
GŁĘBOKI MAT	85°	<5

Określenie połysku

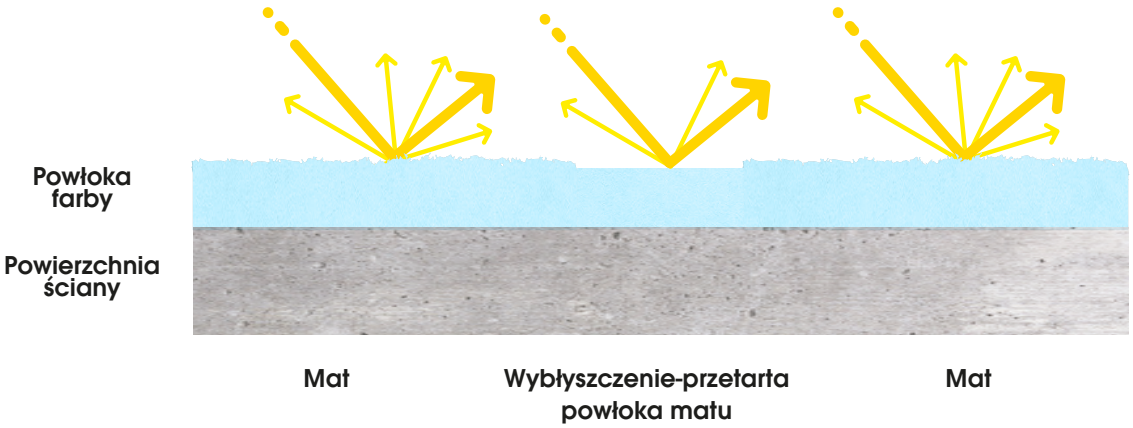
według normy PN-EN 13000

Do pomiaru połysku używa się dedykowanego przyrządu zwanego połyskomierzem. Wartość połysku w farbach determinowana jest przez zawartość dyspersji wiążącej (spoiwa): im większa ilość, tym połysk większy. Drugim istotnym czynnikiem jest rodzaj wypełniaczy: im grubsze i bardziej porowate, tym omawiana wartość jest mniejsza.

Istnieją również inne środku modyfikujące połysk, np. woski lub dodatki silikonowe jednak substancje te są stosowane w rozwiązaniach typu emalia czy lakiery wodne. Farby białe (szczególnie zalecane do malowania sufitów), powinny posiadać głęboką matowość. Z prowadzonych doświadczeń wynika, iż nie powinna ona przekraczać wartości 5, a najlepiej, jeżeli jest na poziomie: 1,5 – 2,5. W takim przypadku możemy mówić o farbach maskujących niedoskonałości podłoża, tzw. antyrefleksyjnych. Warto jednak pamiętać o pewnych wadach powłok głęboko matowych. Podstawowy problem to wybłyszczanie powierzchni poprzez mycie. Tylko wybrane farby o matowej strukturze powierzchni są odporne na wybłyszczenie podczas silnego tar-

cia szmatką lub gąbką są to tzw. farby ceramiczne. Rozwinięta struktura matowych powierzchni łatwiej przyczepia wszelkiego rodzaju zanieczyszczenia, zarówno płynne jak i stałe najczęściej w postaci kurzu. Farby satynowe o współczynniku odbicia ≥ 10 (85°) i ≤60 (60°) mają gładką powierzchnię, dzięki czemu są bardziej odporne na zabrudzenia. Powierzchnię taką można łatwo zmywać wodą z dodatkiem łagodnego detergentu, bez obawy o wybłyszczenie. Dużą zawartość dyspersji wiążącej czyni te farby odpornymi na uszkodzenia powierzchniowe oraz zmiany odcienia kolorystycznego pod wpływem czyszczenia. Wybłyszczenie powoduje miejscowe wygładzenie matowej powierzchni, w tym miejscu inaczej odbija ona światło – tworząc nieporządny efekt.

Na opakowaniach naszych farb zawsze informujemy o strukturze powierzchni (mat/satyna), a także o stopniu połysku przy danym kącie pomiaru.

Krycie - współczynnik kontrastu, **a zużycie ?**

Odwołując się do norm, a dokładnie do normy PN-EN-13300, farby możemy podzielić na 4 klasy w zależności od współczynnika kontrastu. Jest on jednym z podstawowych kryterium jakim charakteryzuje się jakość farby. Pomiaru dokonuje się dedykowanym urządzeniem tzw. spektrofotometrem na kontrastowej powierzchni rozprowadzając płynna farbę odpowiednim aplikatorem.

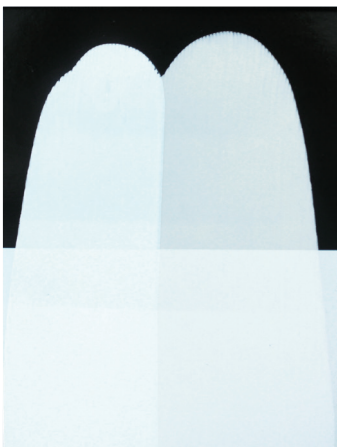
Odporność na szorowanie na mokro wg normy:

Klasa I	współczynnik kontrastu ≥ 99,5
Klasa II	98 ≤ współczynnik kontrastu < 99,5
Klasa III	95 ≤ współczynnik kontrastu < 98
Klasa IV	współczynnik kontrastu < 95

Pomiar wg ISO 6504-3

Myśląc o stopniu krycia intuicyjnie wiemy, iż krycie będzie zależało od grubości powłoki malarskiej. Cienka warstwa farby będzie miała mniejszą zdolność krycia niż obficie nałożona powłoka z tego powodu nieodzownie zintegrowane jest ono ze zużyciem farby.

Powiązanie klasy krycia z wydajnością/zużyciem (l/m^2) pozwala na określenie ilości zużycia farby. Klasa krycia przedstawiana jest dla farby białej, która jest bazą farby. Pigmenty nadające jej kolor dodatkowo poprawiają krycie. Baza, która jest pozbawiona bieli wykorzystywana jest do tworzenia nasyconych oraz głębokich baw. Jej krycie jest zależne od rodzaju pigmentów i ich ilości. Farbą w 4 klasie krycia podłoże musi zostać pomalowane kilkukrotnie, aby osiągnąć ten sam efekt co 1-2 - krotnie malowanie farbą w 1 klasie.

Tiksotropowość

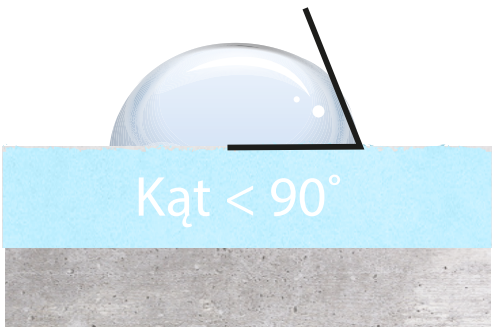
czyli kiedy farba kapie?

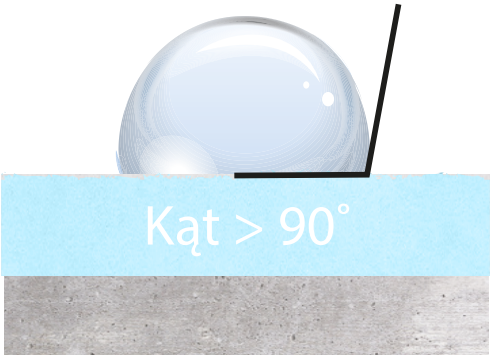
Tiksotropowość czyli abstrakcyjnie i naukowo brzmiąca nazwa to właściwość odnosząca się do lepkości, często i powszechnie mylona jest z gęstością. Tiksotropia to zjawisko okresowej zmiany lepkości płynu (najlepiej zmniejszenia). Jaka płynie z tego korzyść? Wyobraźmy sobie sytuacje w której malujemy sufit lepką farbą np. jak smoła, która nie kapie, ale nie zachowuje się jak „płynna guma" nie pozwalając wałkowi nasączonemu farbą na obracanie się. Z kolei w sytuacji, w której lepkość farby konsystencją przypomina wodę zauważymy, że nie trzyma się powierzchni sufitu oraz nieustannie kapie na podłogę.

Rozwiązaniem jest nadanie takiej właściwości fabie, iż pozostawiona na wałku lub pędzlu zachowuje się jak smoła, a w trakcie mieszania lub malowania jej lepkość spada, pozwalając wałkowi obracać się, a jednoczenie pozostając na podłożu powraca do pierwotnej lepkości. Pomimo iż takie zachowanie farby nie spełnia definicji tiksotropii, ponieważ efekt zmiany lepkości w wysokiej jakości farbach ustaje jednocześnie z zanikiem przyłożonej siły (takie substancje określane są mianem płynów rozrzedzanych ścinaniem) to obecnie powszechnie przyjęło się określanie farb niekapiących jako tiksotropie.

Hydrofobowość – lęk przed wodą

Obserwując jak zachowuje się kropla wody na powierzchni nieprzetartej skórki np. brzoskwini lub jabłka można zaobserwować zjawisko hydrofobowość w naturze: woda ocieka z owocu praktycznie nie zwilżając go. Hydrofobowość powierzchni określa się mierząc tzw. kąt zwilżania, który pozwala zidentyfikować oraz sklasyfikować powierzchnię, jako hydrofobową (kąt zwilżania > 90 stopni lub hydrofilową kąt < 90 stopni).

Przed malowaniem

o co należy zadbać ?

W wyniku malowania ścian i sufitów nieodwracalnemu uszkodzeniu mogą ulec meble, podłogi, okna, parapety czy kaloryfery. Meble i sprzęty AGD czy RTV, należy wynieść z pomieszczenia lub jeśli nie ma takiej możliwości tj. w przypadku okien i kaloryferów - szczelnie osłonić folią malarską, a podłogi zabezpieczyć tekturą malarską w taki sposób, aby podczas prac nie dochodziło do przemieszczania i odsłonięcia powierzchni podłogi.

Do przyklejania folii oraz tektury niezbędna jest taśma malarska. Taśmę malarską stosuje się również do rozdzielania powierzchni o różnej kolorystyce. Następnie należy dokonać oględzin powierzchni ścian w poszukiwaniu rys i ubytków, które należy wypełnić zaprawą szpachlową. Drobne powierzchniowe włosowate rysy, ubytki w powłoce malarskiej można zaszpachlować gotową do użycia masą akrylową lub gładzią. Jeśli dokonuje się napraw zawsze zalecane jest zagruntowanie całej powierzchni ściany, ponieważ naprawiane miejsca mogą być bardziej chłonne i po pomalowaniu mogą różnić się odcieniem w miejscu naprawy.

Użytkowane od dłuższego czasu, pomalowane powierzchnie mogą wymagać zmycia - najlepiej mydłem malarskim. W letniej wodzie rozpuszczamy odpowiednią ilość mydła, następnie zwilżając gąbkę delikatnie zmywamy nią powierzchnie. Ściany następnie spłukujemy 1-2 krotnie gąbką nasączoną czystą wodą, w miarę potrzeby wymieniając wodę i pozostawiamy do wyschnięcia.

Czy gruntowanie jest potrzebne?

Gruntowanie jest wymagane, jeśli podłoże jest chłonne np.: powierzchnie związanych i wysezonowanych gładzi, tynku, szpachli, płyt GK itd. Ściany wcześniej malowane na ogół nie wymagają tego zabiegu o ile farba jest szczepna z podłożem i nośna. Celem zastosowania gruntu jest ujednolicenie chłonności podłoża oraz zwiększenie przyczepności, zmniejsza zużycie farby oraz poprawa jakości krycia.

W ofercie Styline można znaleźć dwa rodzaje gruntów, które różnią się od siebie sposobem działania oraz kompozycją względem rodzaju powierzchni.

Pierwszy rodzaj to farba gruntująca z możliwością barwienia – Latex Style Primer.

Opcja ta świetnie sprawdzi się w momencie, gdy chcemy przemalować pomieszczenie z ciemnego odcienia na jasny np. z ciemnego brązu na biel. Zaletą produktu jest jej większa tiksotropowość. Preparat gruntujący można stosować jako warstwę podkładową na ścianach i sufitach wewnątrz pomieszczeń. Grunt zalecany jest pod farby o intensywnych kolorach oraz na podłoża mało chłonne, gdzie występuje problem z kryciem. Należy pamiętać, że barwienie gruntu (czyli nadanie koloru) obniży koszt malowania ścian farbą nawierzchniową przez nadanie pierwszej warstwy kryjącej. Co więcej, zwiększy zdolność krycia i przyczepność farby nawierzchniowej.
Istnieje możliwość barwienia farby gruntującej na kolor zbliżony do koloru farby dekoracyjnej. Produkt jest paroprzepuszczalny, a jego zapach jest prawie niewyczówalny i niedrażniący.

Drugi rodzaj produktu to akrylowy, penetrujący preparat gruntujący do farb – ACRYLEX PRIMER.

Stosuje się go wewnątrz pomieszczeń. Zalecany na podłoża chłonne i pylące w których występuje problem z przyczepnością. Niweluje różnice w fakturze i barwie podłoża. Zapewnia lepszą przyczepność farb nawierzchniowych. Acrylex jest gruntem transparentnym, oznacza to, że lepiej sprawdzi się do powierzchni wcześniej niemalowanych bądź malowanych na podobny odcień farby nawierzchniowej.

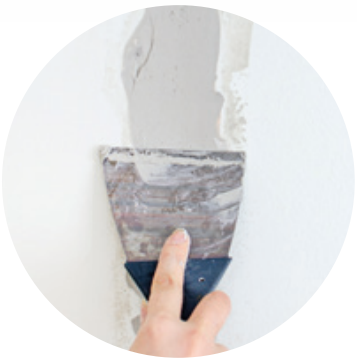

Etapy malowania ściany.

Krok po kroku...

Krok I

Przygotowanie podłoża:
Płyty G-K, gładzie szpachlowe można malować po całkowitym wyschnięciu. Powierzchnie oczyścić z kurzu i brudu, nierówności i ubytki wygładzić szpachlówką. Przed malowaniem należy ocenić stan podłoża: czy jest ono chłonne czy nie.

Prosty sposób na sprawdzenie, czy podłoże jest chłonne:
spryskaj ścianę delikatnym strumieniem wody, obserwuj czy woda spływa po powierzchni ściany – jeśli tak to znaczy, że podłoże nie jest chłonne. W sytuacji, kiedy zauważysz, że woda dość szybko wsiąka i dostrzegalna jest plama wody, oznacza to, że podłoże jest chłonne.

Zalecamy:
- podłoża chłonne -> Arylex Primer
- podłoża niechłonne i mało chłonne -> Latex Style Primer

Krok II

Podłoże z zabrudzeniami należy zmyć wodą z mydłem malarskim oraz usunąć łuszczące się luźne fragmenty starej powłoki. W przypadku wątpliwości co do przyczepności podłoża należy wykonać test za pomocą taśmy samoprzylepnej. Jeżeli farba odpada z taśmą należy usunąć całą farbę z powierzchni, a następnie wyrównać ubytki za pomocą szpachlówki i zagruntować preparatem gruntującym - zależnie od stanu podłoża (Acrylex Primer lub Latex Style Primer).

Kolejnym etapem przygotowania podłoża jest zabezpieczenie elementów, które nie zostaną poddane malowaniu.
Oklejeniu podlegają elementy tj.: drzwi, okna, listwy przypodłogowe. Lampy oraz kontakty należy zdemontować. Przed rozpoczęciem prac należy wynieść z pomieszczenia wszystkie elementy pozostające w zasięgu robót, a te które nie są przeznaczone do malowania odpowiednio osłonić i zabezpieczyć.

Pamiętaj, aby taśmę malarską nakleić na suchą powierzchnię. Po zabezpieczeniu elementów taśmą oraz folią, należy zagruntować powierzchnię ściany.

Krok III

Gruntowanie

Polega na naniesieniu gruntu lub farby podkładowej na powierzchnię ściany. Głównym celem zastosowania farby gruntującej jest ujednolicenie chłonności podłoża oraz związanie luźnych cząstek znajdujących się na jego powierzchni. Dodatkową korzyścią jest poprawa przyczepności oraz krycia przy zmniejszonym zużyciu farby.

Preparat gruntujący należy nakładać za pomocą pędzla bądź wałka. Po nałożeniu gruntu należy odczekać do jego wyschnięcia przed nałożeniem farby.

Krok IV

Przygotowanie farby

Opakowanie zawiera produkt gotowy do stosowania. Bezpośrednio przed użyciem całą zawartość opakowania należy bardzo dokładnie wymieszać mieszarką lub wiertarką wolnoobrotową z mieszadłem, aż do uzyskania jednolitej konsystencji.

Sposób aplikacji

Zaleca się użycie wałka malarskiego. Farba i grunty są przystosowane również do natrysku agregatami hydrodynamicznymi.
Do farb lateksowych i ceramicznych używamy wałka z krótkim włosiem 9 do 12 mm, farby akrylowe nakładamy wałkiem z dłuższym włosiem ok. 12 do 15 mm

Malowanie

Wszystkie powierzchnie malowane muszą być suche i aplikowanie w temperaturze powietrza i podłoża od +5° C do +25°C. Jeżeli ilość farby przeznaczonej do malowania wyznaczonej powierzchni lub pomieszczania jest większa niż jedno opakowanie należy bezwzględnie upewnić się czy zostały wytworzone z jednej partii produkcyjnej (ta sama data ważności). Zabieg ten jest stosowany w celu uniknięcia ewentualnych różnić w odcieniach powłoki malarskiej – ponieważ farby produkowane są również ze składników mineralnych, których właściwości mogą się nieznacznie różnić, a to wpływa na ostateczny odbiór kolorystyczny.

W celu uzyskania najlepszych efektów dekoracyjnych zaleca się nałożenie 2 warstw farby. Przy czym drugą warstwę nanosi się bezpośrednio po wyschnięciu pierwszej. Dla kolorów o słabszej sile krycia odcienie np.: żółci, czerwieni, pomarańczu, może wystąpić konieczność nałożenia kolejnej warstwy farby.
W celu optymalizacji kosztów malowania zaleca się użycie zabarwionej farby gruntującej Latex Style Primer.

Co oznaczją piktogramy

na opakowaniach farb Styline?

ECOLOGICAL HIPOALLERGENIC

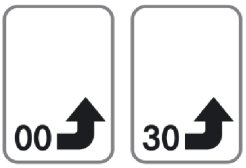
W powszechnym rozumieniu hipoalergiczny oznacza niewywołujący alergii. Farby Styline zostały stworzone z myślą o alergikach oraz dzieciach, które podatne są w szczególny sposób na uczulenia. Produkty Styline nie posiadają uczulających związków CIT, co powoduje, że farby są hipoalergiczne. Dodatkowo farby nie wydzielają drażniącego zapachu podczas aplikacji. Farby stworzone są na bazie wody.

1* - oznacza pierwszą klasę krycia czyli jest to pomiar zdolności krycia danej farby. Im wyższy parametr tym dana farba mocniej kryje.
EN 13300 – oznacza według której normy została określona klasa krycia
Norma: PN-EN 13300:2002 „Farby i Lakiery. Wodne wyroby lakierowe i systemy powłokowe na wewnętrzne ściany i sufity. Klasyfikacja"

1* - oznacza pierwszą klasę ścieralności czyli w jakim stopniu dana farba jest odporna na ścieranie. Klasa I to farby najbardziej odporne.
EN 13300 – oznacza według której normy została określona klasa ścieralności
Norma: PN-EN 13300:2002 „Farby i Lakiery. Wodne wyroby lakierowe i systemy powłokowe na wewnętrzne ściany i sufity. Klasyfikacja"

ColorBank System

„30" – baza biała zawiera biel tytanową i służy do barwienia kolorów pastelowych
„00" – baza transparentna, służy do barwienia kolorów intensywnych.

Idealna biel sufitu

Malowanie sufitu jest jedną z trudniejszych czynności podczas malowania pomieszczenia. Ważne, aby farba nie chlapała czyli posiadała właściwości tiksotropowe.

W przypadku sufitów w zupełności wystarczająca jest 2 klasa ścieralności, ale bardzo często z powodzeniem stosuje się farby w 3 lub 4 klasie, gdyż na sufitach kwestia ścieralności jest drugorzędna. Większe znaczenie ma tu natomiast połysk: nie zaleca się do sufitów farb satynowych ze względu na zbyt moce odbijanie światła i uwidacznianie niedoskonałości podłoża. Na sufitach należy stosować farby matowe lub głęboko matowe (antyrefleksyjne) o nieskazitelnej bieli tj Styline Grand Latex - Perfect White.

Malowanie sufitu - etapy

Etap I

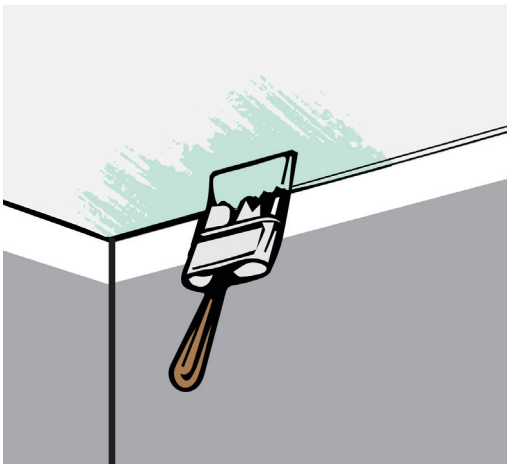
Przygotowanie podłoża i zasady co do gruntowania i zabezpieczania w przypadku sufitów są identyczne jak w przypadku ścian. Należy zawsze nosić ubrania ochronne w tym czapkę (najlepiej z daszkiem) oraz rękawice i okulary ochronne. Jeśli planujemy malowanie również ściantopraktyczniejestrozpocząćodmalowania sufitu.

Etap II

Górną cześć ścian przyległych do malowanego sufitu zabezpiecz taśmą malarską lub folią z taśmą samoprzylepną - unikniesz zabrudzenia ściany podczas malowania sufitu.

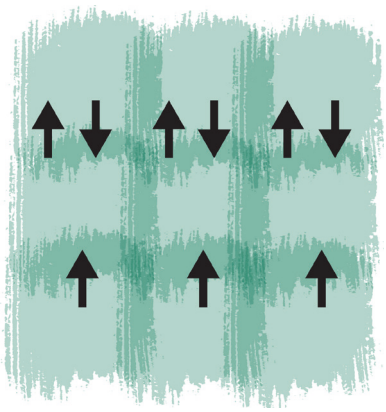
Etap III

Pomaluj narożne brzegi ścian pędzlem, a następnie w miarę potrzeby, jeśli powstają smugi wygładź je małym wałkiem.

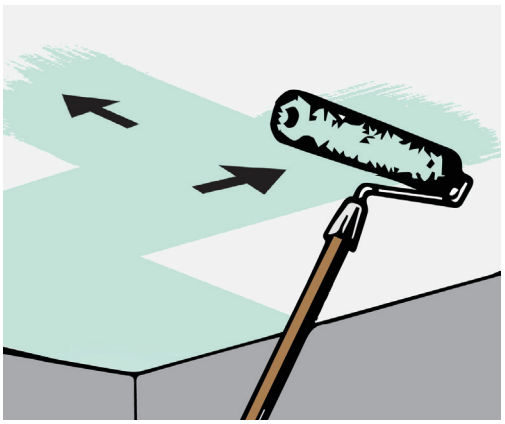
Etap IV

Malowanie sufitu w pierwszej kolejności powinno odbywać się pasmami prostopadłymi do źródła światła jakim są okna. Poszczególne pasma nanosimy tak aby zachodziły na siebie a farba łączyła się z naniesionym już pasmem metodą „mokre na mokre".

Etap V

Drugą warstwę farby nakładaj w kierunku prostopadłym do pasm nanoszonych w pierwszej warstwie

Po wymalowaniu:

• Bezpośrednio po malowaniu należy usunąć wszystkie malarskie taśmy maskujące. Najlepiej zrobić to jeszcze przed wyschnięciem farby.

• Jeżeli po malowaniu pozostanie nam jeszcze niezużyta farba, opakowanie trzeba dokładnie i szczelnie zamknąć. Otwarty pojemnik nie może być długo przechowywany i należy go zużyć w możliwie jak najkrótszym czasie.

• W pomieszczeniu należy zapewnić odpowiednią wentylację i w miarę możliwości wietrzyć do zaniku zapachu.

• Pojemnik z farbą przechowywać w zamkniętych, fabrycznych opakowaniach w zacienionych pomieszczeniach w temperaturze od 5°C do 25°C, z dala od źródeł ciepła.

• Powłoka malarska powinna dobrze wyschnąć. W zależności od rodzaju farby ilości powłok i ich grubości pełne utwardzenie może trwać nawet do czterech tygodni. To jest czas, po którym farba uzyskuje pełnie swoich właściwości.

• Wszelkie zabrudzenia powierzchni farby należy niezwłocznie zmywać wilgotną szmatka lub gąbką.

Polecane produkty:

Grand Latex Matt White

Invest Style

Grand Latex Matt

Premium Latex Titanium

Inspiracje kolorystyczne

*Przykładowe kolory wykonano techniką drukarską, dlatego też należy je traktować wyłącznie poglądowo. Rzeczywiste odwzorowanie można sprawdzić na wzornikach kolorów w punktach sprzedaży.

*Przykładowe kolory wykonano techniką drukarską, dlatego też należy je traktować wyłącznie poglądowo. Rzeczywiste odwzorowanie można sprawdzić na wzornikach kolorów w punktach sprzedaży.

STYLINE

Paint Your Imagination

WWW.STYLINE.EU

facebook.com/BolixStyline

instagram.com/styline_by_bolix